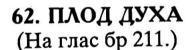
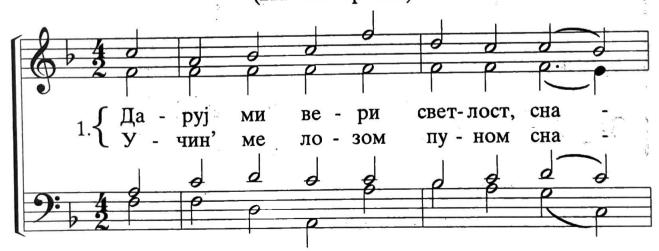
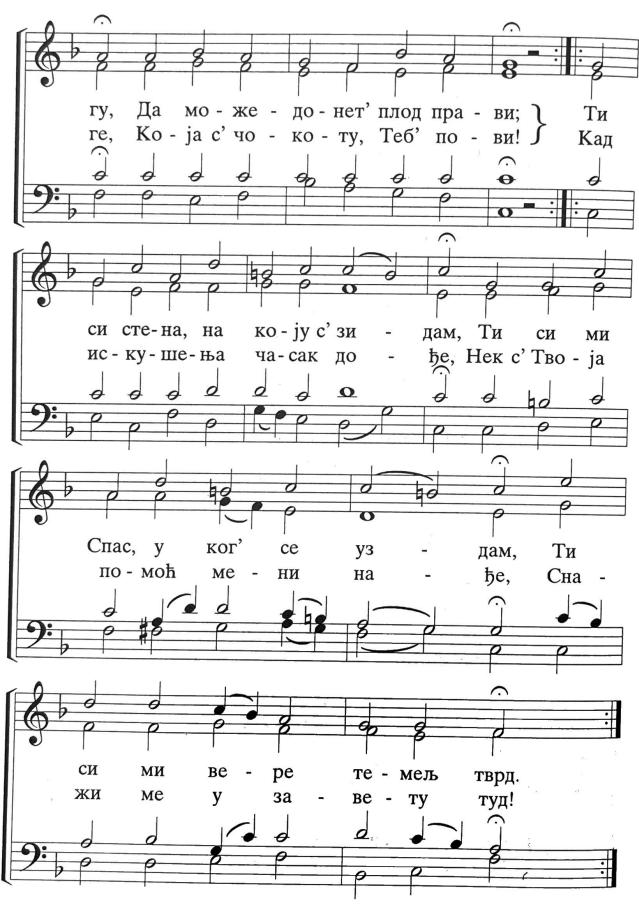
Твоја су, страдалниче, сама: У Твојој љуб'ви ј' блажен дом. Твоји смо душом свом! Прими нас у свој дом, Децу Твоју! Од нас не криј Сјај милости, Од светог лица Твога Ти!

- Нисмо ми Теб' изабрали, Ти сам изабра број наш мали,
 По Твоме вечном савету;
 Ништава је снага наша,
 Кад нама фали Твоја паша,
 Кад Ти нам' не даш снагу ту.
 За то Ти сам прегни Ум наш, нас приправи
 За небеса.
 Ко с' види слаб, Ти си му јак,
 Он радо носи страдање знак.
- 3. Спасе! Твоја славна дјела
 Почињеш Ти тихо и мала, Шта смо пред Тобом, слаби ми!
 Ал' Ти ћеш се за нас борит',
 И Твојим очима нас пратит':
 У Твоју моћ уздамо с' сви.
 Зрно смо мало ми, Али ћеш из нас Ти Дрво створит',
 Христе, јер си Чувар му Ти,
 Ком' од Бога предано би.

2. Помоз', да над мој не подлегне, Дај, да Твој крст је сидро том.

Дај, да над сву муку победи Кроз Тебе, који све си нам! Свет нек се на таштину зида; Ја ћу пак на Те само гледат', О Спасе, моје наде сјај! Свагда ћу Тебе ја љубити, Који ме нећеш оставити; Јер Твоја љубав нема крај.

- 3. Смерности нек ме крст Твој учи И правом понижењу ту! Ко Тебе тражи мрзи висост, Поносне очи далек' су Од Тебе, слико понизности; И ко позна своје слабости, Тог' дижеш из праха горе. Усели лик Твој у душу ми, Да бирам благо понизности, Да хитим у неба дворе.
- 4. Ако Ти хоћеш да још живим, Живит' ћу како хоћеш Ти; Ако л' ме овде смрт уграби, Ипак се нећу бојати. Сам' нек Твој живот у мен' живи, Смрт Твоја нек ми снагу дели, Кад се крај јави жићу мом! Срце ми у Теби утврди, Нека ме свагда сам' то теши: Да сам вечно спојен с' Тобом!

63. МАГНЕТ

